20/04/2020

Το Χριστός Ανέστη στον άδειο Καθεδρικό Ναό των Τιράνων

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας

Στον άδειο Καθεδρικό Ναό της Αναστάσεως του Κυρίου εορτάστηκε η λαμπροφόρος εορτή της Αναστάσεως στα Τίρανα.

Στην ακολουθία της Αναστάσεως και στη Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ. Αναστάσιος, με τη συμμετοχή του Σεβ. Μητροπολίτου Αμαντίας κ. Ναθαναήλ, του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Βίλιδος κ. Άστιου και κληρικών.

Λόγω των μέτρων που έχουν επιβληθεί και στην Αλβανία για τον περιορισμό της πανδημίας του κορωνοϊού η ακολουθία της Αναστάσεως έγινε εντός του ναού και χωρίς τη παρουσία πιστών.

Στο φετινό του Πασχάλιο Μήνυμα ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε στη νίκη του φόβου που γεννά η Ανάσταση, τονίζοντας:

"Ένα βασικό δώρο που μας χάρισε ο Αναστάς Κύριος επισημαίνει ο ύμνος της πασχαλινής περιόδου: «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπιστὰς ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς, ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου». Με τη δύναμη που προσφέρει η αφοβία αυτή, οι μαθητές, πτοημένοι προηγουμένως από τον «φόβον τῶν Ἰουδαίων», αναδείχθηκαν ατρόμητοι Απόστολοι «εἰς πάντα τά ἔθνη», μάρτυρες της Αναστάσεώς Του. Ο φόβος είναι ένας επικίνδυνος σύμβουλος του ανθρώπου. Διεισδύει με ποικίλους τρόπους στη σκέψη και στη βούληση, μειώνοντας την ανθεκτικότητα και τη δημιουργικότητά μας. Φόβο προκαλούν στον άνθρωπο διάφορες αιτίες: πολεμικές συγκρούσεις, φυσικές καταστροφές, επιδημίες ασθενειών, όπως η πρόσφατη πανδημία COVID-19, που έχει συγκλονίσει την ανθρωπότητα ολόκληρη. Φόβο σε προσωπικό επίπεδο δημιουργούν οι εχθρότητες, οι αδικίες, οι ποικίλες ατομικές συγκρούσεις˙ αλλά συχνά και οι αδυναμίες μας. Ο ανθρώπινος φόβος κορυφώνεται κυρίως μπροστά στον θάνατο".

Σχολιάζοντας τον ιδιαίτερο εορτασμό λόγω της πανδημίας, αναφέρει:

“Αυτό τον καιρό η σκέψη και η συμπεριφορά μας έχουν αιχμαλωτιστεί από τον κορωνοϊό. Δεν πρέπει, όμως, να αφήσουμε τον αθέατο αυτόν εχθρό να μας λυγίσει. Παραμένοντας στο σπίτι, ας μην απομονωθούμε. Αντιθέτως, ας ενισχύουμε ο ένας τον άλλον, με λόγο και πράξεις απλές, με σιωπή στοργής, με πρόσχαρη διάθεση. Όμως, να μην περιορισθούμε στην τόνωση της δικής μας οικογένειας, Ας επεκτείνουμε ευρύτερα το ενδιαφέρον μας και στους φίλους, τους εγγύς και τους μακράν. Επείγει να συμμετάσχουμε σε έναν αγώνα ελευθερίας από το φοβικό σύνδρομο, που ανεξέλεγκτα επεκτείνεται γύρω μας. Δεν θα μας αφήσει ο Θεός! Κάτι καλό θα βγει και από αυτή τη δοκιμασία. Αυτός ο πρωτόγνωρος πόλεμος θα κερδηθεί με γενική, πανανθρώπινη επιστράτευση αλληλεγγύης”.

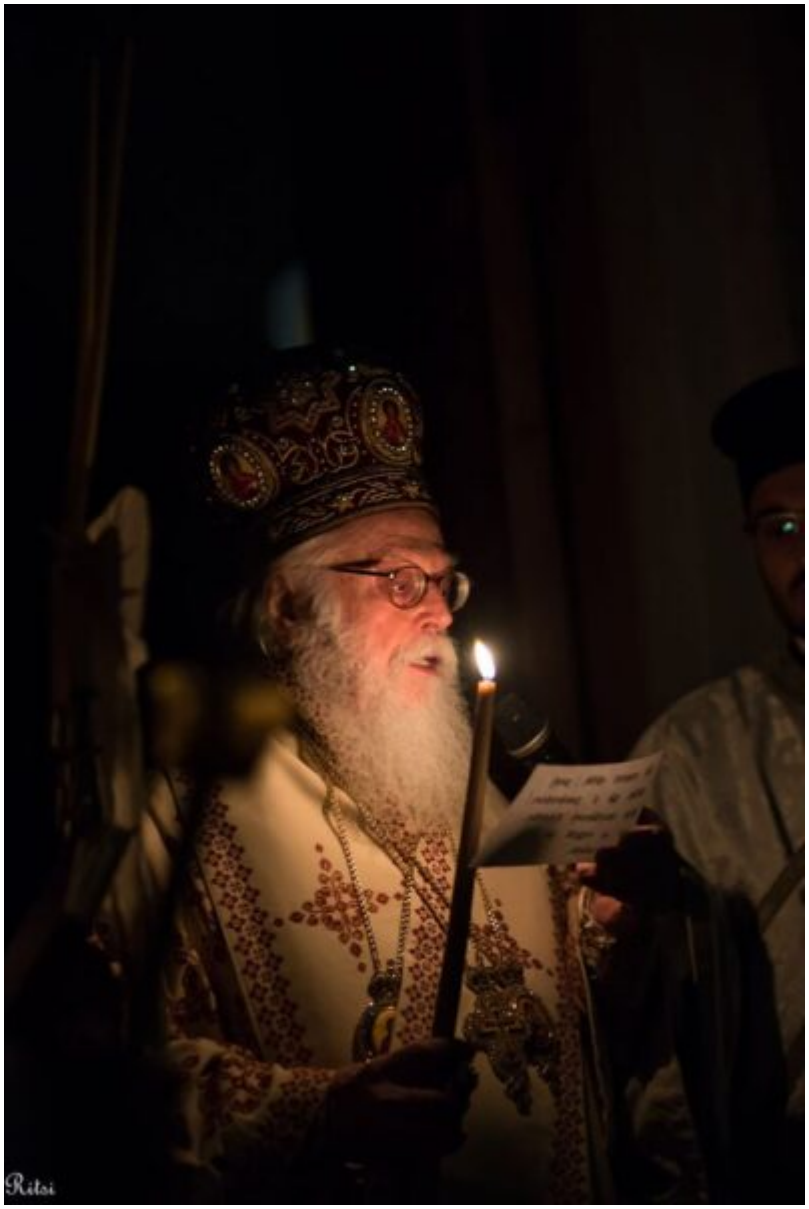
Ritsi

Ritsi

Ritsi